

Fylgiskjal I.**Samþykkt nr. 137 um félagsleg áhrif nýrra aðferða við meðhöndlun farms í höfnum.**

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, er kom saman til 58. þingsetu sinnar í Genf hinn 6. júní 1973 eftir kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuálastofunnar,

telur að mikilvægar breytingar hafi gerst og séu að gerast að því er varðar aðferðir við meðhöndlun farms í höfnum, svo sem að teknar eru upp hleðslueiningar og færibrautir, aukin er vélvæðing og sjálfvirkni svo og teknar upp nýjar aðferðir við flutning á farmi og að vænta megi þess, að breytingar þessar verði viðtækari í framtíðinni,

telur að þar sem slíkar breytingar flýti fyrir flutningum farms, stytta viðstöðu skipa í höfnum og lækki flutningskostnað, geti þær bætt efnahag hlutaðeigandi ríkis í heild og stuðlað að bættum lífskjörum,

telur að slíkar breytingar hafi einnig áhrif á atvinnuönguleika í höfnum og einnig á vinnuskilyrði og líf hafnarverkamanna og að gera ætti ráðstafanir til þess að koma í veg fyrir eða draga úr þeim vanda, sem af þeim leiðir,

telur að hafnarverkamenn ættu að öðlast hlutdeild í þeim hagnaði, sem leiðir af upptöku nýrra aðferða við meðhöndlun farms og þess vegna ætti í sambandi við áætlanir og upptöku nýrra starfshátta að gera ráðstafanir til varanlegra bóta á stöðu þeirra með því m. a. að gera vinnuna og tekjur stöðugar og einnig gera ráðstafanir viðvíkjandi vinnuskilyrðum þeirra og lífskjörum svo og varðandi öryggi og heilbrigði hafnarverkamanna, og

þar sem þingið hefur ákveðið að samþykkja ákveðnar tillögur varðandi félagsleg áhrif nýrra aðferða við meðhöndlun farms í höfnum, en það er fimmta mál á dagskrá þingsins, og

þar sem það hefur ákveðið, að tillögur þessar skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar, gerir þingið í dag, hinn 25. júní 1973 eftirfarandi samþykkt, sem nefnist Samþykkt um hafnarvinnu, 1973:

1. gr.

1. Samþykkt þessi tekur til manna, sem að staðaldri eru reiðubúnir til vinnu sem hafnarverkamenn og byggja árstekjur sínar að meginhluta á slíkri vinnu.
2. Að því er tekur til þessarar samþykktar lækna orðin „hafnarverkamenn“ og „hafnarvinna“ menn og starfsemi, sem þannig er skilgreind samkvæmt lögum eða venju. Samtök hlutaðeigandi vinnuveitenda og verkamanna skulu höfð með í ráðum, eða á annan hátt taka þátt í gerð og endurskoðun slíkra skilgreininga. Í þessu sambandi skal tillit tekið til nýrra aðferða við meðhöndlun farms og áhrifa þeirra á hin ýmsu störf hafnarverkamanna.

2. gr.

1. Það skal vera stefna ríkisins að hvetja alla hlutaðeigendur til þess að veita hafnarverkamönnum stöðuga eða reglulega vinnu svo sem unnt er.
2. Hvað sem öðru líður skal tryggja hafnarverkamönnum lágmarksstarfstíma eða lágmarkstekjur á þann hátt og að því marki, er miðast við efnahagslegar og félagslegar ástæður í hlutaðeigandi landi eða höfn.

3. gr.

1. Gera skal og viðhalda skrá um allar starfsgreinar hafnarverkamanna á þann hátt, sem ákveðinn er samkvæmt lögum eða venju.

2. Skráðir hafnarverkamenn skulu hafa forgang að ráðningu í hafnarvinnu.
3. Skráðum hafnarverkamönnum skal skylt að vera reiðubúnir til vinnu eftir því sem ákveðið er samkvæmt lögum eða venju.

4. gr.

1. Fjöldinn á skránum skal kannaður á vissum fresti til þess að ákveða þau mörk, sem hafa þörfum hafnarinnar.
2. Þegar nauðsyn ber til fækkunar á skrá, skal samtímis gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir eða draga úr skaða, sem hafnarverkamenn verða fyrir.

5. gr.

Í því skyni að tryggja sem mestar félagslegar hagsbætur af nýjum aðferðum við meðhöndlun farms skal það vera stefna ríkisins að hvetja til samvinnu milli atvinnurekenda eða samtaka þeirra annars vegar og samtaka verkamanna hins vegar, með þátttöku hlutaðeigandi stjórnvalda eftir því sem við á, um að auka afköst við vinnu í höfnum.

6. gr.

Sérhvert aðildarríki skal tryggja það, að viðeigandi ákvæði um öryggi, heilbrigði, velferð og starfsþjálfun taki til hafnarverkamanna.

7. gr.

Ákvæðum þessarar samþykktar skal veitt gildi með landslögum eða reglugerðum, að svo miklu leyti sem þau eru ekki gerð gildandi með heildarsamningum, úrskurðum gerðardóms eða á annan hátt í samræmi við venju í landinu.

8. gr.

Formlegar fullgildingar þessarar samþykktar skulu sendar framkvæmdastjóra Alþjóðavinnu- og atvinnuáskrifstofunnar til skrásetningar.

9. gr.

1. Þessi samþykkt skal einungis bindandi fyrir þau aðildarríki Alþjóðavinnu- og atvinnuáskrifstofunnar, sem hafa látið framkvæmdastjóran skrá fullgildingar sínar.
2. Hún gengur í gildi tólf mánuðum eftir að fullgildingar tveggja aðildarríkja hafa verið skráðar hjá framkvæmdastjóranum.
3. Síðan gengur þessi samþykkt í gildi, að því er snertir hvert aðildarríki, tólf mánuðum eftir að fullgilding þess hefur verið skrásett.

10. gr.

1. Aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, getur sagt henni upp að liðnum tíu árum frá fyrstu gildistöku hennar. Tilkynningu um uppsögn skal senda framkvæmdastjóra Alþjóðavinnu- og atvinnuáskrifstofunnar til skrásetningar. Slík uppsögn öðlast ekki gildi fyrr en ár er liðið frá skrásetningardegi hennar.
2. Hvert það aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, en notfærir sér ekki innan árs frá lokum tíu ára tímabilsins, sem um getur í fyrri tölulið, rétt þann til uppsagnar, sem kveðið er á um í þessari grein, skal bundið af henni í annað tíu ára tímabil, og síðan getur það sagt þessari samþykkt upp að loknu hverju tíu ára tímabili í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

11. gr.

1. Framkvæmdastjóri Alþjóðavinnu- og atvinnuáskrifstofunnar skal tilkynna öllum aðildarríkjum Alþjóðavinnu- og atvinnuáskrifstofunnar skráningu allra fullgildinga og uppsagna, sem aðildarríki stofnunarinnar hafa sent honum.

Þegar framkvæmdastjórinn tilkynnir aðildarríkjum stofnunarinnar skrásetningu annarrar fullgildingarinnar, sem honum berst, skal hann vekja athygli þeirra á, hvaða dag samþykktin gangi í gildi.

12. gr.

Framkvæmdastjóri Alþjóðavinnuáskrifstofunnar skal senda aðalritara Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar samkvæmt 102. grein sáttmála Sameinuðu þjóðanna, allar upplýsingar um fullgildingar og uppsagnir, sem hann hefur skrásett í samræmi við ákvæði undanfarandi greina.

13. gr.

Þegar stjórn Alþjóðavinnuáskrifstofunnar kann að álíta það nauðsynlegt skal hún leggja fyrir Allsherjarþingið skýrslu um framkvæmd þessarar samþykktar og athuga jafnframt, hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins breytingar á henni allri eða hluta hennar.

14. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt, sem breytir þessari samþykkt að meira eða minna leyti og sú samþykkt mælir ekki fyrir á annan veg, þá skal:
 - a. fullgilding aðildarríkis á hinni nýju samþykkt ipso jure hafa í för með sér tafarlausa uppsögn þessarar samþykktar, hvað sem ákvæðum 10. greinar hér að framan líður, ef hin nýja samþykkt öðlast gildi og þá frá þeim tíma er það gerist;
 - b. aðildarríkjum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt, eftir að hin nýja samþykkt gekk í gildi.
2. Þessi samþykkt skal, hvað sem öðru líður, halda gildi sínu eins og hún er að formi og efni hvað snertir þau aðildarríki, sem hafa fullgilt hana en ekki hina nýju samþykkt.

15. gr.

Hinn enski og franski texti þessarar samþykktar eru jafngildir.

Fylgiskjal II.

Samþykkt nr. 138 um lágmarksaldur við vinnu.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuáskrifstofunnar, er kom saman til 58. þingsetu sinnar í Genf hinn 6. júní 1973 eftir kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuáskrifstofunnar,

hefur samþykkt ákveðnar lillögur um lágmarksaldur við vinnu, gefur gaum að ákvæðum Samþykktar um lágmarksaldur í iðnaði, 1919, Samþykktar um lágmarksaldur við sjómennsku, 1920, Samþykktar um lágmarksaldur í landbúnaði, 1921, Samþykktar um lágmarksaldur kyndara og kolamokara, 1921, Samþykktar um lágmarksaldur við önnur störf en iðnað, 1932, Samþykktar um lágmarksaldur við sjómennsku, endurskoðuð 1936, Samþykktar um lágmarksaldur í iðnaði, endurskoðuð 1937, Samþykktar um lágmarksaldur við önnur störf en iðnað, endurskoðuð 1937, Samþykktar um lágmarksaldur fiskimanna, 1959 og Samþykktar um lágmarksaldur við vinnu neðanjarðar, 1965,

telur tímabært að setja almenn ákvæði um þetta efni, sem smám saman kæmu í stað þeirra, sem nú gilda og taka til afmarkaðra greina atvinnulífsins, með það fyrir augum að útrýma vinnu barna algjörlega, og

þar sem þingið hefur ákveðið að þessar reglur skuli settar í formi alþjóðasamþykktar, gerir þingið í dag hinn 26. júní 1973 eftirfarandi samþykkt, sem nefnist Samþykkt um lágmarksaldur, 1973: